

ការសម្ភាសរបស់ អ្នកមីខលន់ ឃៀន

ក៖ អ្នកដែរសម្ភាស មាសចិន្តាពិសី ខ៖ អ្នកដែរគេសម្ភាស លន់ ឃៀន

ក៖ ចាស ចឹងជាដំបូងខ្ញុំសូមជំរាបសូរដល់អ្នកមីង ខ្ញុំអ្នកសម្ភាសឈ្មោះមាសចិន្តាពិសីមកពីសកលវិទ្យាល័យប្រឹក្សាមយ៉ឹងហៅកាត់ថាបឺវាយយូ មកសម្ភាសពីជីវប្រវត្តិរបស់អ្នកមីងចង់ដឹងថាអ្នកមីងមានឈ្មោះអ្វីហើយចង់ដឹងថាជីវិតរបស់អ្នកមីងមានការលំបាកអ្វីខ្លះពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ ហើយសព្វថ្ងៃអ្នកមីងមានជីវភាពបែបណាអញ្ចឹងទៅហើយដើម្បីចងក្រងដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ អោយពួកគាត់អាចបានដឹងដែរថាពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់និងមានការលំបាកអ្វីខ្លះ។ ហើយខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថ្ងៃខែដែរខ្ញុំសម្ភាសអ្នកមីងនៅថ្ងៃទី៥ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០១៨នៅភូមិពោធិធំ ឃុំអរិយក្សត្រ ស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល

ក៖ អ្នកមីង តើអ្នកមីងមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ អើរ ខ្ញុំឈ្មោះលន់ ឃៀន។

ក៖ កាលពីក្មេងអ្នកមីងមានឈ្មោះណាដែរហៅក្រៅពីលន់ឃៀននិងដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ទេ មានតែឈ្មោះលន់ឃៀននិងតែមួយ។

ក៖ ឈ្មោះរបស់អ្នកមីងនិងអ្នកណាជាអ្នកដាក់ដោយដែរអ្នកមីង?

ខ៖ អើរ ឪពុកដាក់អោយ។

ក៖ អញ្ចឹង!

ខ៖ ចាស។

ក៖ សព្វថ្ងៃអ្នកមីងមានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយ?

ខ៖ អាយុហាសិបហើយ។

ក៖ ចាស ចឹងអ្នកមីងអាចនៅចាំពីឆ្នាំកំណើតឬក៏ថ្ងៃខែខ្មែរយើងថាអ្នកមីងកើតនៅក្នុងឆ្នាំមួយណាដែរទេ?

ខ៖ ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយជិតសិប។

ក៖ ចុះនៅក្នុងឆ្នាំខ្មែរយើងវិញ តើអ្នកមីងកើតនៅក្នុងឆ្នាំមួយណាអ្នកមីង?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានចាំទេ តែចាំពីឪពុកម្តាយមកគាត់ប្រាប់ថាឆ្នាំរកា មួយពាន់ប្រាំបួនរយជិតសិប។

ក៖ ចាស អញ្ចឹងទឹកនៃឯកំនើតរបស់អ្នកមីងនៅភូមិឃុំស្រុកអ្វីដែរអ្នកមីង?

ខ៖ នៅភូមិតាស្តរ ឃុំតាស្តរ ស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល។

ក៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមីងផ្លាស់ប្តូរមករស់នៅភូមិពោធិធំសព្វថ្ងៃនេះវិញ?

ខ៖ កាលនិងយើងទៅជំនាន់ប៉ុលពត ទៅគេជម្លៀសមកមកនៅភូមិពោធិធំនិងតែម្តង។

ក៖ អញ្ចឹងបានន័យថាកាលពីជំនាន់ប៉ុលពតគេបានជម្លៀសគ្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមីងពីភូមិតាស្តរមករស់នៅភូមិពោធិធំនេះវិញ?

ខ៖ ចាស និងហើយ។

ក៖ នៅពេលដែរគេជម្លៀសអ្នកមីងមករស់នៅភូមិពោធិធំនេះ អ្នកមីងមករស់នៅជាមួយនិងគ្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមីងឬក៏មកនៅតែម្នាក់ឯងទេ?

ខ៖ នៅជាមួយឪពុកនៅជាមួយម្តាយមីងអីនិង។

ក៖ នៅពេលដែរអ្នកមីងមករស់នៅភូមិពោធិធំនេះគេបានប្រើអោយគ្រួសាររបស់អ្នកមីងបានធ្វើអ្វីខ្លះដែរទេ?

ខ៖ អត់មានបានប្រើអោយធ្វើអីទេ គ្រាន់តែថាយើងធ្វើការងារយើងដាំដុះអីនិងណាធ្វើចំការធ្វើស្រូវអីនិង។

ក៖ ចុះចំណែកឯការហូបចុកវិញ គេអោយអ្នកមីងហូបចុកបានគ្រប់គ្រាន់ដែរទេ?

ខ៖ ជំនាន់ប៉ុលពត ឬក៏ជំនាន់និងដែរ?

ក៖ ជំនាន់ប៉ុលពតអ្នកមីង!

ខ៖ ហើម វាអោយយើងហូបបរម្នាក់មួយស្លាបព្រា

ក៖ ចឹងអ្នកមីងមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មានអ្នកដែរក្នុងគ្រួសារ?

ខ៖ មានពីរ នេះប្អូន។

ក៖ ចាស ចឹងអ្នកមីងជាកូនបងគេ?

ខ៖ ចាស

ក៖ ប្អូនរបស់អ្នកមីងគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ លន់ ស្រៀង

ក៖ សព្វថ្ងៃគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយអ្នកមីង?

ខ៖ អាយុ៤៦ ។

ក៖ សព្វថ្ងៃប្អូនរបស់អ្នកមីងគាត់ប្រកបរបរអ្វីដែរអ្នកមីង?

ខ៖ លក់បាយលក់អីកំប៉ុកកំប៉ុកនិង

ក៖ ចុះកាលពីក្មេងអ្នកមីងបានលេងអ្វីឬក៏ធ្វើអ្វីជាមួយនិងបងប្អូនរបស់អ្នកមីងដែរ?

ខ៖ កាលនុងអើរយើងនៅតូចៗដែរចឹងហា យើងវាភ្លេចដែរចាំតែថាបានពរវាដើរលេងអិតប៉ុន និង បើថាលើសពីនិងទៀតអត់ចាំទេ។

ក៖ ចុះចំណែកឯនៅពេលដែរយើងធំៗឡើងចឹងណាអ្នកមីងមានបានទៅលេងនៅឯណាឬក៏ធ្វើអីផ្សេងទៀតពីនិងដែរ?

ខ៖ អើរ វាអត់មានបានទៅណាទេ នៅតែផ្ទះនិង។

ក៖ ចុះចំណែកឯឪពុកម្តាយរបស់អ្នកមីងវិញគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះលន់ ហៀន

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ្នកមីងវិញគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ អើរ ម្តាយគាត់ឈ្មោះយ៉ែម សារឿន។

ក៖ សព្វថ្ងៃឪពុករបស់អ្នកមីងគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយ?

ខ៖ អើរ គាត់អាយុហុកជាងហើយ។

ក៖ អ្នកមីងអាចដឹងពីទីកន្លែងកំណើតរបស់ឪពុកអ្នកមីងដែរទេ?

ខ៖

ខ្ញុំដឹងតែថាទឹកនៃឯកាត់នៅភូមិតាស្តរ ស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាលយើងនិងតែម្តងនៅឯនោះនៅ
ឯខាងក្រោមណា និងភូមិកំណើតគាត់ណា។

ក៖ ចុះអ្នកមីងអាចដឹងពីឆ្នាំកំណើតរបស់គាត់ ថាគាត់កើតនៅក្នុងឆ្នាំដូចជាខាល ថោះ រោង
ម្សាញ់អីមួយណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ដឹង ប៉ុន្តែដឹងតែថាឆ្នាំគាត់រក។

ក៖ ចាសចឹង ចុះចំណែកឯម្តាយរបស់អ្នកមីងវិញ គាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយសព្វថ្ងៃ??

ខ៖ គាត់ស្លាប់នៅជំនាន់ ប៉ុល បត។

ក៖ ចាស នៅជេលដែរគាត់ស្លាប់នៅជំនាន់ប៉ុលបតនិង គាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយអ្នកមីង
??

ខ៖ អំ គាត់ស្លាប់ជំនាន់ប៉ុលពតនិង ខ្នងហាសិបហើយ។

ក៖ ចាស ចុះចឹងទឹកនៃកំណើតរបស់ម្តាយអ្នកមីងគាត់នៅភូមិឃុំណាដែរ??

ខ៖ នៅភូមិជាមួយតែគ្នានិងនៅភូមិតាស្តរនិង។

ក៖ ចាស ឪពុករបស់អ្នកមីងគាត់ប្រកបមុខរបរអ្វីសម្រាប់ចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារដែរអ្នកមីងដែរ?

ខ៖ កាលជំនាន់ប៉ុលពតនិងគេអោយគាត់លើកដី គេអោយគាត់និងទៅធ្វើការនៅសហករសហ
អីនិងហើយទៅគាត់ឆ្លៀតដាក់លោនដាក់អីបានអីមកយកទៅដូរអង្ករគេហូប យកមកចិញ្ចឹមគ្រួ
សារអីនិង វេទនាដែរនិងជំនាន់ប៉ុលពតទម្រាំតែយើងបានមកដល់ជំនាន់និងរៀងធូរធារ តែបើ
ជំនាន់នុងយ៉ាប់មែនទែនណា។

ក៖ ចុះពេលជំនាន់ដែរមិនទាន់បានដល់នោជំនាន់ប៉ុលពតនិង ឪពុករបស់អ្នកមីងគាត់បានធ្វើ
អ្វីដើម្បីចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារដែរ?

ខ៖ គាត់ដាក់លោនដាក់អីនិងចេះតែបានទៅ យកទៅដូរអង្ករគេមកចែកអោយគ្រួសារហូបទៅ
អោយបានថាមួយពេលៗបានរស់ណា ទៅដូរគេបានពីរបីកំប៉ុងទៅយកមកចែកគ្នាហូបទៅ ។

ក៖ ឪពុករបស់អ្នកមីង គាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរទៅអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់ស្នូតបូតគ្មានកាចអីដូចគេទេ គេគិតតែពីរកចិញ្ចឹមកូនចិញ្ចឹមប្អូនរហូតមកទល់តែគាត់
ធ្លាក់ខ្លួន ឥឡូវគាត់ឈឺគាត់ហុកសិបជាងហើយ ។

ក៖ ចុំណែកឯម្តាយរបស់អ្នកមីងវិញ កាលគាត់នៅមានជីវិតគាត់ប្រកបរបរអ្វីចិញ្ចឹមគ្រួសារដែរ?

ខ៖ គាត់ត្បាញកន្ទេល ត្បាញកន្ទេលអោយគេទៅបានលុយបន្តិចបន្តួចទៅយកមកទិញសម្ភារៈ
ប្រើប្រាស់ ដូចជាអង្ករស្បៀងអីនិងទិញយកមកអោយកូនហូបទៅ បើបានតិចតាមតិចទៅបើ
បានច្រើនតាមច្រើនទៅចេះតែចែកគ្នាទៅ រស់មួយគ្រាៗទៅ។

ក៖ ចឹងគាត់អត់បានត្បាញហើយយកទៅលក់អោយឈ្នួញបន្តទេ គាត់ត្បាញអោយគេឬក៏មួយ
យ៉ាងម៉េចទៀតឯកមីង?

ខ៖ គាត់ស៊ីឈ្នួញគេនិងដូចជាមួយបានប៉ុន្មានចឹង យើងបានមួយមួយម៉ឺនប្រាំពាន់អីនិង កាល
ជំនាន់និងមានទៅបានថ្លៃដូចជំនាន់យើងនិងឯណាកាលជំនាន់នុងនៅថោក មួយថ្ងៃអង្គុយមួយ
ថ្ងៃជូនណាបានប្រាំពាន់ ប្រាំពីរពាន់អីនិងតាមតែគេអោយយើងនិង។

ក៖ អ្នកមីងអាចដឹងថាម្តាយរបស់អ្នកមីង មួយថ្ងៃគាត់ត្បាញកន្ទេលបានប៉ុន្មានដែរទេ?

ខ៖ ក្នុងមួយថ្ងៃនិងយើងគិតទៅបានពីរ ។

ក៖ មួយថ្ងៃពេញ?

ខ៖ និងហើយមួយថ្ងៃពេញតាំងពីព្រឹកមកដល់ល្ងាចនិង។

ក៖ តើម្តាយអ្នកមីង គាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់ដូចជាគាត់ស្នូតបូតមិនទៅកោងកាចអីទេ គាត់គិតតែពីធ្វើការងារចិញ្ចឹមកូនទៅ ។

ក៖ ឪពុកម្តាយរបស់អ្នកមីង គាត់មានបានធ្លាប់ប្រាប់ពីសាច់រឿងជីវិតអោយអ្នកមីង ស្តាប់
ដែរទេ?

ខ៖ គាត់អត់មានបានប្រាប់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែយើងដឹងខ្លះៗណាយើងដឹងនិងគាត់មិនបាននិយាយ
ទេយើងដឹងខ្លួនយើងនិងណា បើអោយគាត់ប្រាប់គាត់អត់មានប្រាប់ទេប៉ុន្តែយើងមើលឃើញ
យើងដឹងថាគាត់ម៉េចអីម៉េចទៅណា។

ក៖ តើអ្នកមីងនៅចងចាំឈ្មោះជីដូនជីតាខាងម្តាយរបស់អ្នកមីងដែរទេ?

ខ៖ ខាងម្តាយឈ្មោះយ៉ែម។

ក៖ លោកតាឬក៏លោកយាយដែរឈ្មោះយ៉ែមនិងងួកមីង?

ខ៖ ឈ្មោះយាយ ហើយនិងអើរតាខាងឪពុកវិញ ឈ្មោះលន់ ចំរើននិងខាងឪពុកបើខាងម្តាយ យ៉ែម។

ក៖ ចុះលោកតាខាងម្តាយវិញ គាត់ឈ្មោះធ្វើដែរខាងម្តាយ?

ខ៖ ខាងម្តាយឈ្មោះយ៉ែមនិងហើយ ឪពុកខាងម្តាយណាឈ្មោះយ៉ែមបើឪពុកខាងឪពុកឈ្មោះ លន់ ចំរើន ចំរើននិងស្រីណាបើលន់និងប្រុស ។

ក៖ អ្នកមីងអាចដឹងពីទីកន្លែងកំណើតរបស់គាត់ទាំងពីរដែរទេ?

ខ៖ កាត់នៅតាស្តូរនិងស្រុកកំណើតគាត់ហើយនៅតាស្តូរនិង។

ក៖ ហើយចឹងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមីងរស់នៅភូមិតាស្តូរនជអស់រយញពេលយូរហើយមែនទេ ឬក៏ទើបតែមកនៅទេអ្នកមីង?

ខ៖ មើលចូរដប់បួនឆ្នាំដប់ប្រាំឆ្នាំហើយចូលមកនៅនិងតាំងពីមួយពាន់ប្រាំបយនរយប៉ែតសិបម កនៅស្រុកនិង និងគេជម្លៀសមកតាំងពីជំនាន់ប៉ុលពតមកណាគេជម្លៀសមកតាំងពីមួយពាន់ ប្រាំបួនរយប៉ែតសិប។

ក៖ អ្នកមីងចុះចឹង អ្នកមីងមានបងប្អូនដែររស់នៅក្រៅប្រទេសដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ អត់មានទេ។

ក៖ ចាស ទាក់ទងទៅនិងចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់អ្នកមីងវិញ ស្វាមីអ្នកមីងគាត់មានឈ្មោះ អ្វីដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះ អើរ ស្រីន ស្រៀន

ក៖ ស្រីន ស្រៀនចឹងណាអ្នកមីង?

ខ៖ ចាស!

ក៖ សព្វថ្ងៃគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់អាយុសែសិបប្រាំមួយ។

ក៖ សព្វថ្ងៃស្វាមីអ្នកមីងគាត់ប្រកបរបរអ្វីដែរ?

ខ៖ ហើម កសិករយើងនិងធ្វើចំការពេលតំនេរអីនិង

ក៖ ចាស ចឹងតើអ្នកមីងនៅចាំដែរទេថា នៅអំឡុងឆ្នាំណាដែរអ្នកមីងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែរទេ?

ខ៖ អើរ តាំងពីឆ្នាំពីពាន់ដប់បួន ។

ក៖ នៅពេលដែលអ្នកមីងរៀបការនិង អ្នកមីងមានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយ?

ខ៖ តាំងពីបានគ្នានិងមកខ្ញុំមានអាយុសែសិបប្រាំ ។

ក៖ ចាស ចឹងអ្នកមីងទើបតែរៀបការទេ?

ខ៖ និងហើយ បានប្រហែលបួនប្រាំឆ្នាំនិង ។

ក៖ ចាស និងហើយ ចឹងអ្នកមីងមានកូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ហើយ?

ខ៖ អត់មាន ។

ក៖ អត់មានទេ!!!

ខ៖ ចាស យកគ្នាអត់មានកូនផង មួយនេះក្លាយ ។

ក៖ ចាស ចឹងនៅពេលដែលអ្នកមីងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និង ម្តាយរបស់អ្នកមីងជាអ្នករៀបចំដោយឬក៏អ្នកមីងរៀបឡើងដោយខ្លួនឯងអ្នកមីង?

ខ៖ ឪពុកម្តាយ ។

ក៖ ចាស ចឹងនៅពេលនិងស្វាមីភ្នកមីង គាត់បានអោយថ្លៃជំនួនដល់អ្នកមីងប៉ុន្មានដែរទៅ?

ខ៖ បានបន្តិចបន្តួចហា បានប្រហែលប្រាំមួយរយប្រាំពីររយអីនិង ។

ក៖ នៅពេលណាដែរ អ្នកមីងបានជួបគ្នាជាមួយស្វាមីរបស់អ្នកមីងដែរ?

ខ៖ ដោយសារម្តាយមីងស្លាប់ គាត់ស្លាប់ទៅមុនដំបូងខ្ញុំនៅពីរបួននាក់គាត់ដល់អត់ពីគាត់ទៅឪពុកអោយយកគាត់ថាបានពីរនាក់ទៅជួយថែរក្សាគ្នា ដល់អត់ពីគាត់និងទៅបានប្តីនិងថែរក្សាទៅបានយកប្តីនិង ។

ក៖ ចាស ចឹងបានន័យថាកាលពីដំបូង អ្នកមីងបានរស់នៅជាមួយម្តាយមីងរបស់អ្នកមីង?

ខ៖ ចាស និងហើយបើម្តាយមីងនិងគាត់អត់មានប្តីទេ ។

ក៖ ម្តាយមីងរបស់អ្នកមីងនិង គាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរអ្នកមីង?

ខ៖ អើរ គាត់ឈ្មោះលន់ ញឹប

ក៖ គាត់ស្លាប់នៅក្នុងឆ្នាំណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់ស្លាប់ដូចជាពីរពាន់ដប់ពីរ

ក៖ ចាស ចឹងប្រហែលជាគាត់ស្លាប់បានប្រាំមួយឆ្នាំហើយដែរណាអ្នកមីង?

ខ៖ បើយើងគិតទៅមើលពីរពាន់ដប់ពីរពាន់ដប់បី និងពីបួនពាន់ដប់បីនិងគិតទៅបានប្រាំឆ្នាំ ។

ក៖ កាលពីអ្នកមីង នៅក្មេងនិងអ្នកមីងចេះអានសរសេរភាសាខ្មែរយើងបានល្អដែរទេ?

ខ៖ ហ៊ឹម រៀនបានតិចនិង រៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីបួននិង ។

ក៖ កាលដែរអ្នកមីងរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីបួននិង អ្នកមីងរៀននៅសាលាណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ រៀននៅសាលាយើងនិងភូមិពោធិធំនិង

ក៖ កាលអ្នកមីងទៅរៀននិង អ្នកមីងមានលុយចាយគ្រប់គ្រាន់ដែរទេ?

ខ៖ អូយ កាលនុងបានមួយរយពីររយទៅសាលា ប្រាំកាក់មួយកាក់កាលជំនាន់នុងគេចាយមួយកាក់ពីរកាក់ មិនដូចជំនាន់នេះក្មេងមួយសុទ្ធតែបីពាន់យ៉ាងនេះ ។

ក៖ ចាស ចឹងសព្វថ្ងៃអ្នកមីងមានមិត្តភក្តិដែរធ្លាប់រៀនជាមួយគ្នានិងដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ មានពីរបីនាក់អីដែរនិង ប៉ុន្តែគេមានប្តីអីអស់ហើយ ។

ក៖ មិត្តភក្តិរបស់អ្នកមីង គាត់នៅភូមិឃុំណាដែរ?

ខ៖ នៅជាមួយគ្នានិង អ្នកខ្លះគេកូនពីបួនកូនបីកូនបួនអីអស់ហើយ ។

ក៖ កាលពីអ្នកមីងទៅរៀននិង អ្នកមីងបានអ្វីសម្រាប់ធ្វើជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរឬក៏ទៅជាមួយនិងមិត្តភក្តិរបស់អ្នកមីងដែរ?

ខ៖ ដើរ ពីនិងទៅដល់សាលាពោធិធំនោះ ដើររហូតទៅគ្មានអីជិះទេមានតែដើរ ។

ក៖ កាលដែរអ្នកមីងនៅរៀននិង អ្នកមីងចូលចិត្តលេងអ្វីជាមួយនិងមិត្តភក្តិរបស់អ្នកមីងដែរ?

ខ៖ លោកអន្ទាក់ ហើយនិងមួយទៀតអាគេដាក់កៅស៊ូហើយគេធ្វើព្រោះនោះ

ក៖ អំ លេងហោះកម្ពស់និងមែនអ្នកមីង?

ខ៖ និងហើយ មានណាមុខមាត់ទូសាលានិងជាន់លោតនៅនិង។

ក៖ ចឹងកាលពីក្មេងអ្នកមីង ពូកែលេងលោតកៅស៊ូដែរអ្នកមីង?

ខ៖ បានតែត្រឹមនេះតែបាន តែបើប៉ុននេះអត់បានទេ ទាល់តែជាក់អីអាជណ្តើរនោះទៅឡើងចង់ក្រេចជើង។

ក៖ ចាស នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងវិញ តើអ្នកមីងបានធ្វើការអ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ ធ្វើចំការនិង ជួលដីគេធ្វើ។

ក៖ ចុះអ្នកមីងធ្លាប់បានទៅស៊ីឈ្នួលគេ បេះផ្លែឈើត្បាញកន្ទួលអីដែរទេ?

ខ៖ ជូនកាលផុតពីការងារយើងនិង យើងទៅធ្វើព្រៃអោយគេទៅបានមួយថ្ងៃពីរពាន់។

ក៖ ជីវិតរបស់អ្នកមីងតាំងពីក្មេងមកដល់ពេលឥឡូវនេះ មានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះដែរទេ?

ខ៖ ហត់នឿយច្រើនណាស់បើយើងមិនខំប្រឹងមានតែអត់ អ្វីទៅជួលដីគេទៅចឹងបានថាកាលនៅក្មេងយើងធ្វើការធ្ងន់ពេក មកដល់វ័យប៉ុននិងយើងឈឺរហូតអត់សូវធ្វើការអីបានទេមាំទេ។

ក៖ អ្នកមីងកាប់ព្រៃអោយគេឬមួយធ្វើយ៉ាងម៉េចដែរអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ទេគ្រាន់ថាយើងទៅជួលដីគេចឹងណា យើងអត់ទាន់មានប្តីណាជួលដីគេចឹងទៅទុយោយើងនិងហាសិបដើមអីនិងយើងលីតែម្នាក់ឯង បើម្តាយមីងឈឺគាត់ឈឺធ្ងន់គាត់ធ្វើអីអត់កើតហាហុកសិបដើមនិងយើងលីទៅទម្រាំតែទៅដល់ចំការ ហើយមកដល់វ័យប៉ុននិងយើងឡើងបាក់។

ក៖ នៅពេលដែរអ្នកមីងរស់នៅជាមួយនិងម្តាយមីងរបស់អ្នកមីងនិងកាលនិងអ្នកមីងមានអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ តាំងពីអាយុដប់ប្រាំឆ្នាំមកដល់អាយុសែដាង។

ក៖ យូរឆ្នាំដែរអ្នកមីង អស់សែសិបឆ្នាំជាងហើយ។

ខ៖ និងហើយ។

ក៖ បន្ទាប់ពីអ្នកមិនបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយជីវិតរបស់អ្នកមិនមានភាពសុខស្រួលដែរទេ?

ខ៖ គ្រាន់តែថារៀងធ្ងរបន្តិច អាការៈងារស្រាលធ្ងន់អីនិងបានប្តីជួយយើងចឹងណា បើកាលយើងអត់ទាន់មានប្តីអាការៈងារធ្ងន់ៗចឹងយើងពាំងមុខខ្លួនឯងចឹងណា យើងខ្លយនឯងទាំងអស់បើគាត់ធ្វើការអត់កើតដូចយើងមេត្រូវសារគាត់ចឹង។

ក៖ ចុះចំណែកឯចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់អ្នកមិនវិញ តើអ្នកមិនចូលចិត្តបរិភោគអាហារអ្វីដែរ?

ខ៖ អីម ស្ករម្លូរប្រហើ ចំណូលជាងគេតែពីរមុខនិង។

ក៖ ចុះការច្រៀងការស្តាប់ចម្រៀងអីអ្នកមិនចូលចិត្តដែរទេ?

ខ៖ អាយើងច្រៀងខ្លួនឯងនិងឃើញគេច្រៀងខាងអូខេរាល់ថ្ងៃនិងអត់ចេះទេ បើប៉ុណ្ណាស់បានតែមួយបទអីនិង។

ក៖ ចុះការរាំអីនិង អ្នកមិនចូលចិត្តដែរទេ?

ខ៖ កាលយប់នៅជាមួយម្តាយមីនិងនិង បេលយើងលេងទៅយើងគិតគាត់ថាគាត់ឈឺពេលយើងទៅលេងអញ្ចឹងក៏ចិត្តយើងមិនសប្បាយចិត្តដែរ ដល់ទៅពេលគាត់ស្លាប់ចឹងទៅយើងបានលេងដូចថាអារម្មណ៍យើងអត់គិតណាបើពីមុនពេលយើងលេងចឹងទៅអត់សប្បាយចិត្តដល់ពេលគាត់ស្លាប់ចឹងទៅដូចថាយើងមានប្តីមានអីចឹងទៅងារម្តាយយើងគិតផ្សេងចឹងទៅនោះជាមួយគាត់យូរទៅគិតសព្វ។

ក៖ នៅពេលដែលម្តាយមីនរបស់អ្នកមិនស្លាប់ទៅចឹង ការកាប់ព្រៃការត្បាញការស៊ីឈ្នួលគេអីនិង ហើយកម្លាំងរបស់អ្នកមិនដែរធ្លាប់តែធ្វើការធ្ងន់អីមានការធ្ងរស្រាលអីបានខ្លះដែរទេអ្នកមិន?

ខ៖ បានធ្ងរដូចថាយើងទៅធ្វើការចឹងយើងអត់គិតគាត់ណា តាំងពីគាត់ស្លាប់ទៅនិងដូចថាយើងមានប្តីនិងពីរនាក់ប្តីនិងផ្ទះដីគ្នារកស៊ីចឹងទៅ។

ក៖ នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមិន តើមានសមាជិកណាដែរគាត់ចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរដូចជារនាត អញ្ចឹងដែរទេអ្នកមិន?

ខ៖ អីម មានតែក្នុងកូនវានោះចេះវាចុចកំព្យូទ័រ ហើយកូនវាមីស្រីមួយមិញនិងគ្រូបង្រៀនសិស្ស។

ក៖ ចាស ចឹងគាត់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាឬក៏មធ្យមសិក្សាដែរអ្នកមិន?

ខ៖ បង្រៀនក្មេងតូចៗនិងអាយុប្រហែលបួនប្រាំឆ្នាំនិង។

ក៖ ផ្ទះរបស់អ្នកមីងកាលពីសម័យសង្គមមានលក្ខណៈបែបណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ដូចតែគេដូចតែឯងនិង យើងកាលជំនាន់នុងផ្ទះប៉ុនរបងស្វាយនោះនិង។

ក៖ ផ្ទះប្រកស្សីរូបក៏យ៉ាងណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ អើរ ស្សីសសរដើមស្លាយើងនិង ដើមស្លាដើមឫស្សីនិងផ្ទះចេះតែបាននៅនៅនិងគេទៅមិនដូចគេឯណាផ្ទះឈើអីណា ផ្ទះមីងនិងផ្ទះសសរឫស្សីដើមស្លានិងចេះតែធើទៅហើយនិងប្រកស្សីក៏។

ក៖ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីង តើអ្នកមីងបានជួបនិងឧបសគ្គអ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ បញ្ហានៅពេលដែរយើងមិនខំប្រឹងទៅរកទៅវាអត់ ចឹងទៅយើងខំប្រឹងទៅរកទៅដូចថាយើងនៅផ្ទះនិងមិនធ្វើអីយើងចេះតែធ្វើទៅ។

ក៖ កាលពីអ្នកមីងនៅក្មេងវិញ តើអ្នកមីងធ្លាប់ស្រមៃថាចង់ធ្វើអ្វីមួយនៅពេលធំឡើងដែរទេ??

ខ៖ ជីវិតយើងពិបាកចឹងចេះតែគិតធ្វើទៅបើមិនធ្វើវាអត់។

ក៖ ដូចជាអ្នកមីងស្រមៃថាធំឡើងអ្នកមីងចង់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀន ពេទ្យអ្វីមួយនៅពេលធំឡើងនិងដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ ស្រមៃអីទេបើយើងខ្លះជីវភាពមិនដូចគេឯណា ធ្វើម៉េចថាអោយតែធ្វើការងារបានលុយតែប៉ុននិង។

ក៖ ចាស ចឹងចុងក្រោយតើអ្នកមីងមានអ្វីផ្តាំផ្តើរដល់កុនចៅជំនាន់ក្រោយអោយពួកគាត់ខំប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រអីចឹងដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ ចាស និងហើយគ្រាន់តែយើងបានប្រាប់ថាអោយក្មួយៗនិងខំប្រឹងរៀនទៅអោយវាបានធ្វើការកម្លាំងកុំដូចជំនាន់អុំចេញតែពលកម្មហាត់ បើចេះទៅធ្វើការនៅមួយមន្ត្រីចឹងទៅធ្វើខំប្រាប់វាថាកុំអោយធ្វើដូចអុំចឹងអុំចេញហាលក្តៅចឹងអត់មានតំរិះអីនិងគេ។

ក៖ ចាស ចឹងខ្ញុំសូមអរគុណដល់អ្នកមីងដែរបានចំណាយពេលអោយខ្ញុំសម្ភាសពីជីវប្រវត្តិរបស់អ្នកមីង ហើយខ្ញុំសូមថតរូបអ្នកមីងសទុកជាអានុស្សាវរីយមួយ ហើយថាតើអ្នកមីងអនុញ្ញាតអោយក្មួយយកម្តេងរបស់អ្នកមីងដាក់ចូលនិងកេហទំព័ររបស់សាលាបានដែរទេ?

ខ៖ មានអីបានតើ។

ក៖ ចាស ចឹងក្លាយអរគុណច្រើន។